

Foto: Damijana Žišt

»Kaj ljudi osreči? Kaj osreči mene?
Kdaj jaz postanem srečen?
Ko sem pozoren do vseh ljudi, do vseh enako.
Pozoren ne pomeni, da vse tudi čustveno ljubim.
Temveč, da sem do njih pozoren s spoštovanjem
In v duhovni ljubezni.«

Bert Hellinger, Sreča, ki ostane

Inštitut za sistemske postavitve

SISTEMSKA ZAVEDANJA POSTAVITEV DRUŽINE

Mesečnik Inštituta za sistemske postavitve

št. 36., avgust 2020

Naslov: Sistemska zavedanja, avgust 2020, številka 36

Izdajatelj:

*Inštitut za sistemske postavitve
Mencingerjeva 7, 1000 Ljubljana*

<http://www.sistemske-postavitve.com/druzinske-postavitve>

Elektronski naslov: *sistemske.postavitve@gmail.com*

Kontakt: (+386) 41 975 008

Urednica: Damijana Žišč

Lektorirala: Aleksandra Repe

VSEBINE:

I. UVODNIK.....	4
II. DRUŽINA.....	5
III. DRUŽINSKE DINAMIKE IN POSTAVITVE.....	7
IV. OSEBNE IZKUŠNJE Z METODO POSTAVITEV DRUŽINE.....	10
-Leta in leta nisem mogla (spre)govoriti.....	10
- Besede so svete.....	13
- Draga ljuba Zemlja naša.....	15
V. NAPOVEDNIK VSEBIN ZA NASLEDNJO ŠTEVILKO SISTEMSKIH ZAVEDANJ.....	17

I.UVODNIK

Dragi vsi, ki radi sežete po mesečniku Sistemsko zavedanja, ki ga izdajamo v okviru Inštituta za sistemske postavitev, toplo pozdravljeni. Od zadnjega mesečnika, ki govori o metodi Postavitve družine, je minilo že kar nekaj časa. Dogajalo se je marsikaj, kar je morda za vedno zaznamovalo naša življenja. Vsi skupaj smo bili združeni v enako usodo, če lahko tako rečem, v neko kolektivno zgodbo, v katero ni bila ujeta le naša Slovenija, temveč vsa Evropa, ves svet. Bil je čas nevarnosti okužbe z novim koronavirusom. Bile so bitke z življenjem in smrtjo, ustavil se je ves svet. In čeprav se zdaj počasi poslavlja poletje, je nevarnost okužbe s tem virusom še vedno tukaj, ljudje še vedno zbolevalo, umirajo. Lahko le upamo, da smo se v tem času česa naučili, da smo postali zrelejši in modrejši. In da vemo, da če bomo zdravi mi in naš družinski sistem, obstaja tudi veliko manjša nevarnost, da nas nevarni virus napade in da zbolimo. Le kaj bi na pojav nevarnega virusa, ki se je razširil po vsem svetu in so za njim zboleli mnogi ljudje, rekel oče metode Postavitve družine, Bert Hellinger, ki se je lani septembra v visoki starosti poslovil od zemeljskega življenja in šel od tukaj tja? Hellinger nas je učil, da je bolezen poštar, ki naši družini sporoča, da se je v njeni preteklosti, lahko že mnogo generacij nazaj, zgodil nek travmatičen dogodek, katerega bolečina se skozi generacije širi naprej in povzroča takšne ali drugačne težave družinskim članom, tudi boleznim.

V času, ko smo bili zaradi nevarnosti z okuženostjo s koronavirusa doma, s svojimi najbližjimi, se je pokazalo, kako pomembna je naša družina in odnosi med nami. V dveh mesecih in pol, kolikor smo morali biti v domači karanteni, se je pokazalo, kako trdni ali šibki so naši odnosi z družinskimi člani. In kakšen je naš odnos do narave in matere Zemlje. In kakšen je odnos do ljudi, ki živijo v naši domovini Sloveniji, v Evropi in svetu, do njiju. Življenje in svet med karanteno, ki je objela domove, vasi, mesta in države tudi drugje na planetu, sta se kar naenkrat ustavila. Narava, Zemlja in zrak pa so si odpočili od ljudi in vsega tistega, kar jih uničuje. Ob tem smo se mnogi spraševali tudi o pomenu svoje družine in morda o tem, kako izboljšati odnose med nami ter našimi družinskimi člani. Vsi ljudje niso imeli srečnega otroštva in srečne družine, zato so naše zgodbe povsem različne, vendar nas je čas karantene zaradi koronavirusa na nek način silil v razmišljanja o tem, kdo sem jaz, kdo so moji starši, bratje, sestre, moji predniki, moj partner, otroci...Kdo smo mi, ki smo na koncu le majhna bitja, košček mozaika na Zemlji. In morda so ravno zaradi tega posebnega časa, ki je bil velika preizkušnja za vse nas, na dan še močnejše privrele naše težave, ki pa nam jih lahko pomaga razrešiti metoda Postavitve družine. Četudi kdaj izgubimo upanje in ne verjamemo v moč postavitev, saj ne delajo ravno čudežev, je vedno luč na koncu tunela. Postavitve namreč vedno delujejo na nas in naš družinski sistem, četudi ne verjamemo v njihovo moč. In nam pomagajo, da k nam in našemu družinskemu sistemu skozi ljubezen znova pride življenje.

Damijana Žišt

II. DRUŽINA

'Družina je tam, kjer se življenje začne in ljubezen nikoli ne konča.' (neznani avtor)

Na internetni strani bibaleze.si sem zasledila zanimiv članek o družini z naslovom *Družina mora biti vedno na prvem mestu*, objavljen je bil 21. maja 2020. Navdih za članek avtorja A. K. je nastal po *Family of origin: A novel, CJ Hauser*.

Kakšna je bila vaša izvirna družina? Ste v njej kaj pogrešali ali imate na otroštvo najlepše spomine? Družina je najosnovnejša celica, ki predstavlja temelj za vse, kar sledi v življenju. Predstavlja varno bazo, odskočno desko in vir ljubezni. Je najpomembnejši in najbolj dragocen dar. Ne pozabimo, da smo mi tisti, ki otroku gradimo temelje za njegovo prihodnost.

Pomen ljubečih družinskih odnosov

Otrok, ki se rodi v družino, kjer vladajo razumevanje, sproščenost, ljubeči odnosi in varnost, bo dobil najdragocenejšo in najlepšo popotnico za življenje. Le mama in oče lahko dasta otroku tisto, kar potrebuje – slišnost, razumevanje in ljubezen. Če se starša odzivata na potrebe otroka, mu dovolita biti to, kar je, in ga vzpodbujata v razvoju ter raziskovanju sveta, potem bo otrok zrasel v samozavestnega posameznika, ki se bo uspešno soočal s svetom. Od nas staršev je torej odvisno, kako močne temelje bomo postavili svojemu otroku, zato ne smemo pozabiti, da smo mu največji zgled. Otrok dobi v družini podobo o svetu – če smo sami prestrašeni in nezaupljivi do ljudi in sveta, bomo to prenesli tudi na otroka. Če pa ga učimo, da je svet lep, in mu dovolimo, da se uči tudi na svojih napakah, bo v življenju zelo verjetno bolj uspešen in suveren. Tako, kot vidimo svet mi, ga vidijo tudi naši otroci, zato ne pozabimo, da se vse začne prav pri nas. Prav tako dobiva otrok prvo izkušnjo odnosov ob nas, staršev. Kako se mama in oče vedeta drug do drugega, kako se pogovarjata, ali sta ljubeča drug do drugega, bo ključnega pomena za njegove intimne odnose v odraslosti. Starša mu lahko s svojim vedenjem in čustvovanjem dasta sporočilo, da je zakon ljubeč, ali pa da je največja nočna mora.

Kako zelo je družina pomembna v življenju posameznika, najlepše vidimo na primeru – otrok, ki ni odraščal v ljubeči družini, je bil čustveno zanemarjen, nima stika s svojimi starši, bo celo življenje iskal potrditve drugje, zunaj sebe. Vedno bo hrepenel po bližini in tisti 'čustveni hrani', ki je ni ob starših nikoli doživel.

Vedno znova se bo zapletal v nefunkcionalne odnose, v katerih bo podoživel enake izkušnje odnosov, kot jih je bil deležen v najzgodnejših letih. Če pa bo otrok odrasel v družini, kjer ni manjkalo ljubezni, razumevanja, vzpodbude, čustvene potrditve, potem bo odrasel v samostojno in samozavestno osebo. Njegovi odnosi bodo podobni tistim, kot jim je bil priča v otroštvu. Veliko srečnejši bo in bolj uspešen. Ne glede na to, v kako napornem življenjskem tempu smo, kako zelo polni so naši urniki, mora biti družina še vedno na prvem mestu. To je 'prostor', kjer se vse začne in vse konča. Zato je ključnega pomena, da družinski člani skozi življenje ohranjajo medsebojno povezanost. To so praznovanja rojstnih dni, obletnic, pomembnih dosežkov in mejnikov. Dragoceno je, da tovrstne navade, ki močno krepijo medosebne odnose, ohranjamo skozi vse življenje. Prav tako je pomembno, da sta oba starša, kolikor je le mogoče, enakovredno vključena v vzgojo otroka. Nič ni bolj dragocenega kot iskrena igra z otrokom, ljubeči pogovori in trenutki, ki se za vedno vtisnejo v vsakega izmed nas.

Kaj pa družina v odraslosti?

Družina pomeni občutek varnosti; imeti nekoga, na katerega lahko ne glede na vse, vedno računate. Je prostor, kjer lahko delite svoje težave. Družina pomeni spoštovanje in odgovornost. V zdravi in ljubeči družini se družinski člani med seboj vzpodbujajo in si pomagajo. Daje upanje, oblikuje vrednote, moralo, ideale in vero. In ne glede na to, kaj vse se nam dogaja v življenju, je družina vedno varen pristan, kjer se počutimo srečne in ljubljene.

Foto: Pixabay

III. DRUŽINSKE DINAMIKE IN POSTAVITVE

“Ljudje, dogodki in stvari pridejo v naše življenje ter gredo. Družina je tista, ki ostane za vedno.

Družina je naše prvo varno zavetje. So najbližji ljudje, s katerimi naj bi se počutili varno in jim zaupali,” pravi

Nataša Čebulj, ustanoviteljica in direktorica Inštituta za sistemske postavitve .

Foto: Urška Košir

Družina je najmočnejša človeška družbena celica, ki nas lahko najbolj osreči in zaščiti. Po drugi strani pa nas lahko najbolj rani, poškoduje, onesreči in nas zavira v razvoju na poti do sreče. Družina je za vsakega od nas ena sama in smo njeni člani za vedno, če si to želimo ali ne. Oba starša sta naša prva povezava z življenjem tukaj. Bolj kot je ta vez zdrava, bolj smo v moči udejanjati svoje poslanstvo in živeti vitalno življenje. Vsaka družina je posebna in drugačna, ampak vse združuje eno. Življenje. To potuje skozi njene člane iz roda v rod.

Če smo del ljubeče družine, potem v srcu nosimo radost in srečo. V tem primeru je družina vez, ki jo kujejo ljubezen, toplina in spoštovanje. Je zaklad spominov, ki nas zmorejo ogreti, ko imamo strto srce. Dejstvo je, da smo v življenju lahko uspešni šele, ko smo v sožitju s svojim družinskim sistemom.

Velikokrat temu ni tako in se vrtimo v dinamiki slabih odnosov s starši, mamo, očetom, bratom, sestro, partnerjem, otroci in drugimi. Mogoče so v družini prisotne bolezni, odvisnosti, nasilje, umiranja v nesrečah, razvezani partnerji, otroci brez staršev vse to so dinamike, ki nam preprečujejo pot do občutka, da smo ljubljene, zaželeni in srečni.

Družinska vest in družinske dinamike

Vsak od nas je rojen v neki družini in je povezan z vsemi, ki tej družini pripadajo. Bert Hellinger, psihoterapevt, filozof in raziskovalec, je s svojim delom z družinami ugotovil, da smo družinski člani med seboj povezani v družinski vesti, ki smo ji kot člani družine zvesti.

Osebna vest družine povezuje družinske člane in jih hkrati tudi izloča. Že v zgodnjem otroštvu smo za preživetje odvisni od staršev in ne moremo preživeti brez njih. Da bi bili sprejeti v družino in da ji sploh pripadamo, nezavedno naredimo vse, kar starši in najbližji družinski člani pričakujejo.

Takrat se razvije naša osebna družinska vest. Ta vest je tista, s pomočjo katere razlikujemo med dobrim in zlim, kaj naša družina ljubi in kaj sovraži, kaj je dobro za našo družino in kaj ji škodi. Tok te vesti pogosto doživljamo kot krivdo ali nedolžnost. Ima neomejeno veljavnost, saj s pomočjo vesti v vsakem trenutku vemo, kaj moramo ali smemo narediti, da bomo s tem nečemu pripadali.

Čemu služi družinska vest? Bistveno poslanstvo družinske vesti je služenje preživetju družine. Ko ne služi več preživetju in življenju, se v družini pojavijo dinamike, ki ji sledijo iz roda rod.

Naj primer tri generacije nazaj je imela družina tri sinove. Začela se je prva svetovna vojna in starejša sinova sta bila vpoklicana. Najmlajšega Ivana, ki je imel šele petnajst let, mati ni pustila, da gre z njima. Počutil se je manjvrednega, zato je pobegnil in šel za njima. Postal je vojak kot starejša dva in je padel. Starejša dva sta preživela. Mami se je strlo srce in je težko sprejela, da je najmlajši sin umrl. Družina je spoštovala mamino bolečino in o tem ni govorila, zato je to postala družinska skrivnost. Na nezaveden način je družina izločila tega sina. V naslednji generaciji družinska skrivnost ni več služila preživetju, zato se pojavijo nezavedne dinamike. V naslednji generaciji se nekdo skrega v pretepu, pobegne v Ameriko in se nikoli več ne vrne. V tretji generaciji pravnuk pri petnajstih pobegne in umre v prometni nesreči. V sedanji generaciji potomcev te družine ima mlad sin znova težave in sedaj se družina boji, da se bodo dogodki ponovili.

Podobne dinamike imajo družinske bolezni in odvisnost, ki se pojavljajo iz roda v rod. Nekje daleč nazaj se je zgodil nek tragičen družinski dogodek. Družinska bolezen nas samo opozarja, da s spoštovanjem pogledamo nanj. Z družinsko dinamiko so lahko povezani tudi različni strahovi in paranoje. V neki družini so prvič šli na izlet z vlakom in hči, ki je bila stara devet let, je začela kričati in ni hotela na vlak. Staršem je bilo čudno, česa se boji, saj se še nikoli niso peljali z vlakom. Prišli so po pomoč s postavitvijo družine in pokazalo se je, da je bila deklica povezana z bolečino prababice, ki so jo importirali v taborišče. Družinske dinamike nam pokažejo čustveni spomin družine. Če so zdravi in srečni najmlajši družinski člani, potem gre življenje naprej.

Reševanje družinskih dinamik z metodo Postavitve družine

Nataša Čebulj še pravi: "Postavitev družine je pristop, ki nam omogoča vzpostaviti zdravo vez s starši, tudi če niso več živi ali so zelo bolni. Podpre nas in osvetli bistvo naših problemov – ko naredimo prostor v družinskem polju – za vse, ki imajo isto pravico pripadati, se začne pot hvaležnosti za življenje. Metoda postavitve družine je namenjena iskanju rešitev za težave v družini, ki povzročajo določeno dinamiko. Posamezniku in njegovim družinskim članom omogoči, da pridemo v stik z ljubeznijo, ki ozdravi družinske odnose. S tem drugače sprejemamo sebe in svoje družinske člane. Pri postavitvi družine v varnem zavetju pridemo do svojih osebnih rešitev.

Na delavnici ali individualni postavitvi zaupamo svoj problem terapevtu, nato se izmed udeležencev na delavnici izbere, da predstavljajo njega, njegovo mamo, očeta, žive in mrtve brate ter sestre ... Odvisno od naše težave. Predstavniki na prizorišču predstavljajo člane njegove družine. Oni začasno izstopijo iz toka lastnih življenj in skozi njih gredo čustva, misli in odnosi tistih, ki jih predstavljajo. Obnašajo se kot posameznik, ki ga predstavljajo, pokažejo njegova čustva, travme, ki jih je doživel, kot tudi to, kakšna je bila njegova usoda." V primeru, ki je opisan, je na postavitev prišla mama, ki je izgubila sina, umrlega v prometni nesreči. Pri postavitvi se je pokazalo, da je bil čustveno povezan s prastricem, ki je padel v vojni, in ona s prababico, ki je težko preživela to izgubo. Do vzpostavitve ljubezni je prišlo, ko sta se na postavitvi v ljubezni povezala in poslovila prababica in prastric. Hkrati se je tudi ona povezala in poslovila v ljubezni s svojim pokojnim sinom.

"Postavitev družine je začetek novega odnosa v družini, prvi korak nazaj k življenju in izboljšanju. Lahko rečemo, da v družinskem sistemu znova zaživi skrita ljubezen, ker spet pripada družinski član, ki ga je naš družinski sistem zaradi preživetja daleč nazaj izločil. Postavitev družine nam pokaže pot, po kateri

naj gremo naprej v svojem življenju. Življenje se nam spremeni, čeprav korak za korakom, nikoli več ne bo tako, kot je bilo pred postavitvijo družine. Sebe lahko imamo radi in se spoštujemo,

če imamo radi in spoštujemo svojo družino v sebi. Šele takrat bomo lahko imeli radi tudi druge in bodo drugi imeli radi nas," še pove Nataša Čebulj.

IV. OSEBNE IZKUŠNJE IN UČINKI METODE

Za tokratna Sistemska zavedanja je o svojih izkušnjah o postavitvah družine spregovorila **Vesna Kastelic**.

- LETA IN LETA NISEM MOGLA (SPRE)GOVORITI

Beseda je sveta,

Beseda je Luč,

če izbiraš le Bisere čiste,

prinese Življenje ti Ključ.

(Vesna D.A.)

“Sem Vesna Kastelic, mama dvema odraslima hčerkama in babica vnučku. Že od malega sem si želela postati učiteljica. Imela sem dobre in srčne učitelje. Tudi moji starši so delali v šolstvu, mama je bila učiteljica, oče pa ravnatelj na eni izmed ljubljanskih osnovnih šol. Doma smo se radi pogovarjali. Vedno so bili pogovori zanimivi in občutila sem toplino ter ljubezen staršev.

Ustreči drugim, le sebi ne

Ko sem bila majhna, smo otroci pogosto nastopali, peli in igrali. In odrasli so nam radi prisluhnili. Pri osmih ali devetih letih se je zgodilo nekaj, kar me je ustavilo in povzročilo, da sem iz vesele in neobremenjene punčke postala vase zaprta in bolj tiha, še posebej v šoli. Nerada sem se izpostavljala pred skupino in sram me je bilo peti pred drugimi. Pred triintridesetimi leti, ko se je rodila druga hčerka, so se mi začele odpirati zaznave, ki jih nisem znala nikamor umestiti. Zaradi poporodne depresije sem pričela iskati vzroke za svoje stanje in začela obiskovati tečaje in različne delavnice, ki so mi počasi začele odstirati tančico zavedanja, da nismo le fizično telo, ampak da smo mnogo več.

Ko sem bila stara sedemintrideset let, sem začutila potrebo, da prekinem z utečenimi vzorci delovanja in poslušnosti ter navado ustreči vsem, le sebi ne. Takrat sem se srečala z Družino Notranje Svetlobe, ki jo je pred 48. leti osnoval Paul Solomon, duhovni učitelj, ki je bil leta 1993 nominiran za Nobelovo nagrado za mir. Zanimiva je njegova življenjska zgodba. Bil je mnogim vzor in od njega sem se učila o zdravih medosebnih odnosih. Pokazal je uspešen način, kako se z ljubeznijo postaviti zase in reči tudi NE, ko mi to ne ustreza. To je bil čas, ko sem potrebovala tovrstna učenja. Leta niso bila lahka, ker smo

živeli z družinsko zgodbo – dramo, ki je trajala celih petnajst let, in posledice so se kazale še nadaljnjih pet let, dokler se sorodniki niso preselili.

Sama sem odgovorna

Začela sem opazovati, kako pomemben je prostor, kjer živim, in kako pomembno je poskrbeti za svojo energijo in čustveno stabilnost. Le sama sem odgovorna, kako se zjutraj pripravim, da bom zmogla "pluti" med različnimi situacijami, ki se pojavijo čez dan. Kasneje sem ugotovila, da si s svojo naravnostjo sama kreiram vsakodnevne dogodke. Moralo je preteči kar precej let, da sem prišla do "čarobnega ključa", ki mi odpira vrata do lastnega srca, do lastnih občutkov, ki so se skozi leta "poskrili" in sedaj počasi prihajajo na plan, da se jim lahko zahvalim in jim dovolim oditi ... saj na njihovo mesto prihaja svetloba mojega srca, moje duše in moje poslanstvo.

Srčno poslanstvo. Poklic, ki sem si ga izbrala, mi je pomagal osebno rasti. Otroci v šoli so mi bili največji učitelji. In v teh letih smo stkali mnogo toplih in dragocenih vezi.

In s čim vse sem si v teh časih pomagala? Refleksna masaža, valdorfska pedagogika, astrologija, znanja meditacije šole Clairvision, pranoterapija, geomantija, učenje NLP-ja ter petnajst let postavitvev in različnih učiteljev, od katerih sem se učila. Mnogi bi rekli, kje vse sem hodila, a jaz vem, da se sestavlja mozaik vsega, kar sem doživela in spoznala, in da sedaj lahko z večjim zavedanjem in odgovornostjo delujem.

Soodvisni drug od drugega

Družinske postavitve so zame poleg NLP-ja ena ključnih metod, ki so mi pomagale, da sem lahko pogledala za vsemi stresnimi situacijami, ki so se mi dogajale v življenju.

Danes vem, da sem nosila v sebi čustvene travme iz otroštva, ki se jih nisem zavedala ... Sedaj odlagam bremena in stopam na pot, ko se lahko svobodno izražam in tudi pojem. To mi prinaša neizmerno olajšanje. Saj leta in leta nisem zmogla (spre)govoriti. Vse tehnike (tudi EFT) so počasi košček za koščkom odstranjevale naložena bremena.

Leta 2005 se je začela moja pot soočanja z družinsko situacijo na postavitvah in osebno zgodbo. Prvih nekaj let sem bila pogosto prisotna na postavitvah pri Mateju Škufca in tudi drugih tujih voditeljih. Mnogo sem prejokala, saj se je odprla vsa nakopičena žalost, ki je bila ujeta leta in leta. Vsakokrat sem odhajala s postavitvev bolj lahkotna in globoko zamišljena. Rezultati postavitvev so se počasi začeli kazati tudi v medosebnih odnosih.

Kasneje sem se udeležila postavitve tudi pri Nataši Magister in Katji Kulman iz Milana. Vsaka od postavitvev mi je dodala več zavedanja in spoznanje, kako smo soodvisni drug od drugega in od svojih prednikov. Na postavitvah spoznavam in se globoko zavedam, da nikoli ne sodim nikogar, saj nisem "obuta v njihove čevlje" in ne morem vedeti, kaj oseba doživlja in v kakšne družinske energije je ujeta. Lahko le skušam razumeti. In ravno te postavitve pomagajo do uvidov in širine dojemanja sveta ter življenja. Ko je začela postavitev izvajati tudi Nataša Čebulj, sem obiskovala njene delavnice. Prvič sem bila pri njej okrog leta 2008. Bila je prva, pri kateri smo imeli tudi mini postavitev. Zanje sem zelo hvaležna, saj so mi pomagale, da sem doma tudi sama naredila kakšno mini postavitev. Posebno mi je ta način pripomogel k boljšim odločitvam.

Ko smo imeli zadnjo sodno obravnavo novembra 2009, sva dan pred obiskom sodišča s prijateljem odigrala odnos z mojim bratrancem, s katerim smo se tožili 15 let. Naslednji dan se je petnajstletna sodna zgodba zaključila, saj sem uporabila besede, ki so "premaknile" tudi mojega bratranca.

Drug primer mi je pokazal, kako sva bili s starejšo hčerko "ujeti" v nesoglasja (bog ve, od kdaj). Dan po postavitvi moje družine in starejše hčerke se je odnos med nama občutno otoplil. Sedaj občutim z njene strani veliko več spoštovanja in umirjenosti. Zanimajo me tudi poslovne postavitve, na katerih pa sem, žal, bila le enkrat. Zagotovo bi mi te postavitve omogočile vpogled v svoje delo, ki ga želim predstaviti in deliti med otroki in odraslimi na področju glasbe, umetnosti in zdravja. Na tem področju delujem okrog petindvajset let, a še nisem prepoznavna.

Sama v sebi doma

Med samo karanteno so se mi dogajale zaznave, ki so mi pripovedovale, da je zadaj za vsem mnogo več. Spoznala sem, kako dragocen je objem, topla dlan in bližina pravega prijatelja in prijateljice ter občutek, da sem sama v sebi doma. Veliko bolj spoštujem, kar imam. V času od marca naprej so se iz posebne nujne rodile pesmi, skozi katere sem izlila svoja čustva, misli in občutke.

Foto: Pixabay

Zaključila bom s svojima pesmima z naslovom **Besede so svete**, s katero izražam spoznanja o pravi vrednosti PRAVE BESEDE, ter s pesmijo o hvaležnosti do naše Zemlje z naslovom **Draga ljuba Zemlja naša**.

Besede so svete

Skozi mene na Zemljo Sporočilo duhovno hiti,
da Tebe doseže
In objame tvoje Srce,
da v Lepoti živiš
in v vsakem se Dnevu v Ljubezen zbudiš.

Daj, ponesi svojo ti Pesem
med srčne Ljudi,
da skozi Pesem
se Duh njihov zbudi.

Čas je prišel,
da med sabo držite,
se povežete zdaj,
in Deželo zdaj svojo ponesete v Raj....

Napišem ti Pesem...
Zate...
Ti le povej...
Napiši na mail: mojesonce8@gmail.com
in želje svoje povej..

Moje te Pesmi
k Tebi hite,
da v Duhu na Zemlji tej ljubi
na novo v Srcu živiš.

Pesem ti nudi oporo,
da v Časih teh čudnih,
Vase obrneš Pogled
in zbiraš Besede spet čiste,
ki Tebe peljejo v Raj...

Bodi svetel in ljubeč,
da zopet Ta Zemlja nebeška
zadiha, zapoje...
prinese Pomlad...

Predolgo ste slepi bili
in Besede ste svoje metali
povsod in povprek.

Beseda je sveta,
Beseda je Luč,
če izbiraš le Bisere čiste,
prinese Življenje ti Ključ.

Zatorej izbiraj Besede,
ki srčne naj bodo,
da Energija se božja v Dom tvoj usede.

Bodi ljubeč in igriv,
da Pesem to svojo poneseš v Svet
in zopet na Zemlji
svobodno v Sreči živiš.

Vesna Dajana Aine♡♡♡ V Ljubljani ljubljani, 24. 3. 2020 ob 2.33

Draga ljuba Zemlja naša

Draga ljuba Zemlja naša, hraniš nas, pojiš...,

A Človek te ne vidi....

le po slavi in bogastvu

Ves čas hlepi...

Ne vidi tvoje žalosti,

ne sliši tvojih klicev,

da že zdavnaj bil je Čas,

da k Tebi vrne se nazaj...

Kdaj spregledal bodeš ljubi Človek,

da le ena Usta imaš,

da le dvoje Rok,

ki objele bi lahko in ponesle v Svet Blaginjo...

Blaginja v naših nedrjih spi,

Blaginja v naših Mislih je doma,

Blaginja v Srcu tvojem čaka,

da uzrl bodeš njen Odsev,

ki v sobratu tvojem čaka,

da ugledal bode Luč Sveta...

Svetloba v vsaki Duši spi,

in v vsakem Srcu Ogenj že gori,

da Toplino bodeš podaril,

v vsakem Bratu jo prižgal

in vsaki Sestri podaril,

kar v njeni Duši spi...

Le Ljubezen Luč je tista,
ki prižge v Tebi Luč,
da posvetiš Zemljo svojo
in ji Misel svetlo podariš,
da bode zopet te nosila
in bogate ti Darove spet rodila.

Zatorej Ti spoštuj Družino svojo
in Dom začuti svoj ljubeč,
da v Harmoniji zopet TU živiš,
koder tvoji dedje so volili svete kneze in može,
ki vredni so bili prestola,
ker ljudstvo svoje so nekoč vodili v Raj...

Zdaj je Čas spet tu pred nami,
da spomin nam takratni sporoči,
da očistimo te kraje Tu,
ki v preteklosti so bili boj.

Naj Zemlja spet slovenska naša
V Ljubezni, Radosti živi
in vsem Bratom našim
Roko svojo jim poda,
da skupaj Tu na Zemlji tej
RADOST IN BLAGINJO SPET ŽIVIMO
in se ...
v nov Svet rodimo.

Foto: Damijana Žišt

“Sem Vesna Kastelic, profesorica razrednega pouka in v društvu Moje sonce vodim klub za kulturo ter umetnost mladih in mladih po srcu. Sem idejni vodja programa za samorazvoj in blaginjo otrok, mladostnikov ter družin. Sem mama dveh odraslih hčera in babica šestletnemu vnučku. Štirideset let sem posvetila delu z otroki. Znala sem jim prisluhniti, svetovati, jih spodbujati in videla v njih potenciale, kar jim je omogočilo, da so se lahko razvijali v srečne, odgovorne in uspešne odrasle osebe. Ob različnih priložnostih se rojevajo pesmi, ki mi kažejo pot naprej, in so darilo tudi drugim. Na vašo željo vam napišem pesem tudi po naročilu – za različne praznike, novo leto, rojstne dneve.»

V. NAPOVEDNIK VSEBIN ZA NASLEDNJO ŠTEVILKO SISTEMSKIH ZAVEDANJ

V naslednji številki Sistemski zavedanj bo govora o tem kako nam pri našem poslovnem življenju lahko pomaga metoda sistemska postavitve v organizacijah in podjetjih.

Foto: Pixabay

